

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 15 Ročník XV

26. srpna 2018

*Země, veleb Pána, chval a oslavuj ho navěky.
Hory a vrchy, velebte Pána, vše, co na zemi roste, veleb Pána.
Prameny, velebte Pána, moře a řeky, velebte Pána.
Velké a malé ryby, které plují ve vodě, velebte Pána,
všichni nebeští ptáci, velebte Pána.
Všechna zvířata divoká i krotká, velebte Pána,
lidé, velebte Pána.*

Dan 3, 74-82

Milí farníci!

Léto vrcholí, což mě mrzí, protože toto roční období mám nejraději a s koncem prázdnin je většinou spojena změna počasí. Extrémní teplo přineslo problém stromům a trávníkům, ale i hojnou úrodu zeleniny i ovoce, pokud bylo čím zalévat. Někdo se jistě oprávněně těší na chladnější a vlhčí počasí příznivější našim organismům i další úrodě. Zkrátka Pán Bůh to má s námi těžké, každý by chtěl něco jiného... Snad právě proto nás Mistr a Pán Ježíš Kristus učí volat k nebeskému Otci: ...Bud' vůle Tvá...! To platí i o novém školním roce!

Blíží se začátek školního roku a s tím i další ročník výuky náboženství. Jsem zvědavý, jestli se letos přihlásí i nějaké holky, které by s sebou přinesly mezi chlapce zdravější konstelaci chování a myšlení... Ti, kdo na výuku chodili, se nemusí přihlašovat, stačí, když prostě znovu přijdou do hodiny. Rodiče, kteří hlásí své dítě poprvé, ať mi napíší základní údaje o dítěti a kontakt na sebe (e-mail, adresu i telefon). Prosím přihlašujte děti až od druhé třídy. Také prosím rodiče, kteří se rozhodnou, že jejich dítě na náboženství již nebude chodit, aby mi to oznámili. První seznamovací setkání bude v pátek 14. 9. ve škole, pravděpodobně v přízemí vlevo v učebně občanské nauky. Děti mohou přijít i s doprovodem. Za nový školní rok se pomodlíme při mši svaté v neděli 2. září. Budu se těšit.

Pater Petr

Svatá Ludmila 1100 let V září uctíme svatou Ludmilu, první českou světici

Svatá Ludmila je první česká žena známá jménem, první pokřtěná panovnice, zakladatelka Přemyslovské dynastie, babička a vychovatelka sv. Václava a první česká světice. Zavražděna byla v noci z 15. na 16. září na hradišti Tetín v roce 921 na příkaz své snachy Drahomíry. Svátek svaté Ludmily proto připadá na 16. září a na mnoha místech po České republice se konají poutě k uctění této významné světice. Mnoho poutníků se tak v září vydá na některou svatoludmilskou pouť. Tradičně se pouť koná například na Pražském hradě, na Mělníce (odkud podle legend Ludmila pocházela), na Levém Hradci (kde s knížetem Bořivojem založila první kostel v Čechách) a také na Tetíně. Právě letošní pouť na

Tetíně bude výjimečná, neboť Svatovítská kapitula na slavnost zapůjčí jednu z nejvzácnějších relikvií svatovítského pokladu – lebku svaté Ludmily. Poutníci budou mít možnost uctít lebku v barokním kostele svaté Ludmily 22. září.

Svatou Ludmilu dnes vnímáme jako matku a patronku českého národa, v roce 2021 si budeme připomínat 1100 let od jejího zavraždění. Právě z tohoto důvodu vznikl na začátku roku 2016 spolek Svatá Ludmila 1100 let. Založení iniciovala obec Tetín a zakládajícími členy se staly farnosti Beroun a Roztoky a města Roztoky a Mělník – místa, která jsou historicky spjata s působením kněžny Ludmily. Posláním spolku a stejnojmenného projektu Svatá Ludmila 1100 let je péče o odkaz svaté Ludmily v ohledech jeho uchovávání, šíření a prezentování široké veřejnosti, tak aby v roce 2021 došlo k důstojnému uctění její mučednické smrti. Vyvrcholením celého výročí by se měla stát svatoludmilská národní ekumenická pouť na Tetín v září 2021.

V případě zájmu nás neváhejte kontaktovat! <http://www.svataludmila.cz/cs/> Facebook: <https://www.facebook.com/svataludmila1100let/> Instagram: <https://www.instagram.com/svataludmila1100let/>

Ignácova cesta, aneb ohlédnutí za 450 lety činnosti jezuitů

(Úvod knihy) Během posledních 450 let se cestou zakladatele jezuitů – sv. Ignáce z Loyoly – vydaly statisíce jezuitů ze všech koutů světa. Ocitli se ve všech možných, často i velmi nebezpečných situacích. V poslední době tak máme i prvního jezuitského papeže: Františka.

Ignácův pohled na svět vnikl v 17. století italskému jezuitovi Matteovi Ricciemu myšlenku žít a oblékat se jako mandarín, aby získal přístup na dvůr čínského císaře. Francouzského paleontologa a teologa Pierra Teilharda de Chardin inspiroval k přelomovým vykopávkám v Číně ve dvacátých letech 20. století. V americkém odborníkovi na společenské vědy Johnu Corridanovi podnítil úsilí o reformu pracovního práva ve čtyřicátých letech 20. století v New Yorku. Ignácovy podněty byly útěchou i pro německého jezuitu Alfreda Delpa v době, kdy ho věznili nacisté a čekal na popravu kvůli napomáhání hnutí odporu. Byly útěchou i pro jezuitu Dominika Tanga, který v druhé polovině 20. století strávil dvaadvacet let v čínských věznicích za to, že zůstal věrný katolické církvi. Inspirovaly i amerického mírového aktivistu Daniela Berrigana v jeho protestech proti válce ve Vietnamu. Tisíce bezejmenných jezuitů našly v ignaciánské spiritualitě návod pro svůj každodenní život: středoškolští učitelé snažící se pomoci dětem v sociálně vyloučených lokalitách; lékaři v odlehlých uprchlických táborech; nemocniční kaplani vysluhující svátosti umírajícím pacientům; duchovní otcové utěšující zoufalé farníky; vojenští kaplani hledající smysl uprostřed násilí. Tento výčet je mi blízký, protože znám takové muže osobně. Přidejte k nim miliony laiků, kteří přišli do kontaktu s ignaciánskou spiritualitou díky školám, farnostem a exercičním domům – manželé, otce, matky, svobodné muže i ženy ze všech oblastí života a koutů světa, kteří v ní našli svůj pokoj a radost. Pak i vy začnete vnímat úžasnou energii této starobylé, ale živé tradice.

Ignaciánská spiritualita byla užitečná pro lidi v překvapivě různých časech, místech i situacích. A zafungovala i v mém případě, když mi pomohla dostat se z pocitu životní bezvýchodnosti k pocitu svobody. Ignaciánská spiritualita je ale tak obsáhlá, že i úvod do ní se týká širokého spektra témat: správného rozhodování se v životě, hledání smysluplné práce, způsobu, jak být pro druhé dobrým přítelem, prostého života, úvah o utrpení, prohloubení modlitby, snahy stát se lepším člověkem i učení se lásce. Podle Ignáce v našem životě neexistuje nic, co by nebylo součástí našeho duchovního života. Jak řekl výstižně David Donovan: všechny ty „krabice“, u nichž jsme v pokušení držet je zavřené – ať to jsou těžkosti v manželství, problémy v práci, vážné nemoci, poničené vztahy či finanční nejistota –, je možné otevřít a vystavit Božímu světlu. Podíváme se na to, jak nacházet Boha ve všem a všechno v Bohu. Snad nám přitom nebude scházet smysl pro humor – základní prvek duchovního života. Ve věcech náboženství a spirituality není nutné být smrtelně vážný. Vždyť radost, humor a smích jsou Boží dary! Nenechte se tedy vyvést z míry mými občasnými vtípkami, především na vlastní účet. (A samozřejmě ani jezuitskými anekdotami...)

Podíváme se též na jasné a jednoduché způsoby, jak začlenit ignaciánskou spiritualitu do všedního života. Spiritualita nemá být složitá, a proto nabídnu jednoduchá cvičení a příklady ze skutečného života.

A nakonec jedna důležitá poznámka: K tomu, abyste měli aspoň z některých pohledů svatého Ignáce z Loyoly na svět užitek, nemusíte být katolík, křesťan ani nábožensky nebo duchovně založený člověk. Kolikrát jsem nevěřícím vysvětloval ignaciánské techniky správného rozhodování se – a oni měli radost z toho, co jim přišlo jako užitečné. Stejně tak ateisté, jimž jsem vysvětloval umění prostého života, oceňují Ignácovu moudrost. Na druhou stranu by bylo hloupé tvrdit, že být „duchovně založený“ či „zbožný“ nebylo pro Ignáce to nejdůležitější na světě. Šílené by bylo také oddělovat Boha či Ježíše od ignaciánské spirituality – jeho spisy by se staly rázem absurdními. Bůh byl středem Ignácova života. Tomu, kdo by odděloval Ignácovy skutky od jeho lásky k Bohu, by zakladatel jezuitů adresoval několik kritických poznámek, sepsaných nejspíše v dlouhém dopise. Ignác ovšem věděl, že Bůh jde lidem vstříc tam, kde jsou. A každý z nás se na cestě k Bohu nachází jinde. Možná i na jiné cestě. Sám Ignác se k Bohu přibližoval oklikami a zjistil při tom, že Bůh nepůsobí jen v lidech, kteří se považují za „zbožné“. Ignaciánská spiritualita proto přirozeně přijímá každého – od zbožného věřícího až po pochybujícího hledače. Abychom užili jeden z Ignácových oblíbených výrazů, jeho cesta je „způsob pokroku“ na cestě k Bohu. Vynasnažím se ze všech sil, abych v této knize ukázal ignaciánskou spiritualitu srozumitelnou, užitečnou a použitelnou pro každého, ať už se nachází v jakékoli situaci. Chci ale, aby bylo jasno v tom, že Bůh má v ignaciánském i mém pohledu na svět ústřední místo. Nenechte se odradit tím, pokud se snad v tuto chvíli necítíte blízko Bohu, ani tím, pokud jste se nikdy necítili dostatečně blízko Bohu. Dokonce ani když máte pochybnosti o Boží existenci. Ani když jste si racionálně vzato jisti tím, že Bůh neexistuje. Prostě jen čtěte! O zbytek se postará Bůh.

Zpracováno podle knihy: James Martin, Jezuitský návod (téměř) na všechno

Zprávy a oznámení

Modlitba za nový školní rok

V neděli 2. 9. při mši svaté se se školáky a studenty pomodlíme za školní rok.

Výuka náboženství v Rožmitále p. Tř.

Na náboženství přihlašujte své děti (od 2. tř.) přímo u p. faráře.

Poutní mše svatá ve Starém Rožmitále

Svátek Povýšení sv. Kříže oslavíme v neděli 16. 9. v 8,30 hod.

Ten den bude kostelní sbírka na naše Bohoslovce.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 27. srpna do 9. září 2018

De		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
Pondělí	27. 8.		mše svatá není			
Úterý	28. 8.		mše svatá není			
Středa	29. 8.					14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	30. 8.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	31. 8.		17,00 svátost smíření 18,00 Za Františka a Marii Kovaříkovy, syny a dceru			
Sobota	1. 9.		9,00 Za rodiny Marešovu, Hurtovu, Dítětovu a Hladíkovu			
Neděle	2. 9.	8,30 Za Josefa Částku, otce a duše v oč. Modlitba s dětmi a studenty za školní rok		10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	3. 9.		mše svatá není			
Úterý	4. 9.		mše svatá není			
Středa	5. 9.					18,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	6. 9.		18,00 Za dobrodince a nemocné <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	7. 9.	14,00 svatba Jana Ď. a Veroniky J.	17,00 svátost smíření 18,00 Za Marii a Václava Holanovy			
Sobota	8. 9.		Svátek Narození Panny Marie 9,00 volná intence			19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	9. 9.	8,30 Za Jana Zíba a celý rod, Josefa Trčku a celý rod		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	

Sbírka na ladění starorožmitáských varhan

Římskokatolická farnost Starý Rožmitál uzavírá sbírku na ladění a čištění varhan v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále a vřele děkuje všem dárčům, kteří v poslední době darovali na opravu a ladění našich památných „Rybových“ varhan celkem 52.230 Kč. Pán Bůh Vám odplatí.

Ladění a údržba starorožmitáských varhan

Od generální rekonstrukce našich historických varhan, postavených v roce 1750, uplynulo již 21 let. Byl proto nejvyšší čas provést ladění nástroje a jeho nutnou údržbu. Práce probíhaly v horkých dnech 14. – 17. a 20. a 21. srpna t. r. a prováděli je Marek Vorlíček z Domažlic a Filip Turchich z Horoměřic u Prahy.

Bylo provedeno celkové vyčištění nástroje s opatřením proti šířícímu se červotoči. Všechny píšťaly (celkem 723) byly vyňaty, zbaveny prachu a podrobeny kontrole. Na několika z nich byly provedeny drobné opravy. Poté byly opět zasazeny na své původní místo a doladěny.

Po stránce tónové varhany nyní doslova svítí leskem všech svých rejstříků. Nejtěžší práci dalo varhanářům ladění cínových píšťal původních rejstříků Kvintadena 8' v hlavním manuále a Fugary 4' v manuále vedlejším. Jinak byly ale varhany ve velice dobré kondici, a proto údržba nebyla tak náročná, jak se předpokládalo.

Měl jsem velikou radost, když jsem mohl naladěné varhany vyzkoušet právě 21. 8., v příznačný den 50. výročí okupace naší vlasti tzv. spojeneckými vojsky v čele se Sovětským svazem. Jsem rád, že jsem se dočkal dnešních časů, kdy se těšíme ze svobody a vzpomínáme s radostí, že tato vojska byla nucena již dávno z naší vlasti odejít.

Ladění varhan, která proběhlo v minulých dnech, patří mezi nejvýznamnější v historii nejen těchto krásných varhan, na něž hrával náš milý pan učitel a regenschori Jakub Jan Ryba, ale i celé farnosti a našeho města.

Hubert Hoyer, varhaník a regenschori

